

22/7042 - Hørings svar fra Privatperson på Høring - Evaluering av statsforvalterenes geografiske inndeling - via regjeringen.no

Vårt saksnummer: 22/7042

Høring: Høring - Evaluering av statsforvalterenes geografiske inndeling

Levert: 01/25/2023 14:12:42

Svartype:

Gruppering av høringsinstanser: Privatperson

Avsender: Gunn-Elin Øie

Kontaktperson:

Kontakt e-post: gunnelinoie@outlook.com

Jeg svarer som privatperson og innbygger i Innlandet fylke og Stor-Elvdal kommune.

Anbefaling nummer 5:

For lang saksbehandlingstid er et vedvarende problem som vanskelig lar seg løse ser det ut til. Og som har blitt et større problem etter struktureringen av embeter. Innlandet fylke består av 46 kommuner og 10 regioner. I tillegg er det store avstander og et betydelig geografisk skille mellom de to tidligere fylkene. Hvordan dette skal kunne bli mer effektivt, med mindre folk og færre kontorer, er noe som egentlig svarer seg selv. I tillegg får kommunene stadig flere oppgaver og forholde seg til, noe som kommer på toppen av de problemene og spørsmålene de trenger hjelp til fra før. Ut i fra min erfaring så innhar mange små kommuner altfor lite kompetanse og for få folk til å utføre det de blir satt til å gjøre. De samme folkene blir flyttet rundt i forskjellige jobber, uansett egnethet eller ikke. Dette må føre med seg at presset på fylkeskommune og statsforvalter bare blir større og større.

Anbefaling nummer 6:

Dette går på fordeler og ulemper med at et embete skal dekke flere fylker. Desverre har det vært mest ulemper med struktureringen av Hedmark og Oppland. Dette fylket består av to store dalfører hvor Gudbrandsdalen er det største og med flest innbyggere. Fylkeskommunen og Statsforvalteren er lokalisert på Hamar og Lillehammer. Mange av de som jobber i embetene er bosatt vest i fylket, eller i nedre del av Gudbrandsdalen. Dette påvirker kunnskapen de forskjellige har om Østerdalen og den siden av fylket. Lokal kunnskap er viktig i svært mange saker, ofte helt avgjørende. Hvordan kan en fylkesdirektør sitte på den andre siden i et annet dalføre, og vedta en sak som berører veldig mange mennesker og et helt bygdesamfunn, uten i det hele tatt å ha sett brua det dreier seg om, inneha noe som helst historisk kunnskap samt ei heller teknisk innsikt. Det er et spørsmål svært mange av oss har stilt i det siste. Dette viste seg å bli en hodeløs avgjørelse som ikke hørte noen steder hjemme.

Hadde dette bare vært et engangstilfelle hadde det vel gått an å godta det, men slik er det dessverre ikke. Feil og mangler i det nye systemet ser ikke ut til å ha noen særlig betydning når det kommer til vanlige folks interesser. I hvertfall velger jeg å tolke det slik siden ingenting av det som har skjedd får konsekvenser for de som

sitter i embetene og som ofte har begått store feil. Dette gjelder snart alle. Også styre og administrasjon i kommuner og fylker. Et annet spørsmål er om vi kan stole på dem som sitter der? Der har vi svært dårlig erfaring med både Stor-Elvdal kommune og Innlandet fylkeskommune. Statsforvalteren blir dermed nødt til å ta beslutninger som ofte viser seg å basere seg på feilaktige opplysninger. Det virker som om strukturendringen har gjort det enklere for alle parter og fraskrive seg ansvar og dytte problemene videre. Og ubehagelige situasjoner blir dysset ned. Som eksempel vil jeg trekke fram skoleskandalen i Stor-Elvdal. Denne saken har vist seg å være svært omfattende og noe som har foregått i fryktelig mange år.

I tillegg har vi vært vitne til omfattende ødeleggelse og uopprettelige skader på en av Hedmarks eldste herregårder. Dette er kulturminner av stor verdi, og som er ødelagt for alltid. Alle de personer med dette som ansvarsområde har visst om det og latt det skje. Det har heller aldri kommet frem offentlig, og dokumenter har blitt slettet eller holdt skjult. Hvordan er slik mulig?

Min konklusjon er at færre *ikke* er bedre.

Det virker som om hovedoppgaven til disse embetene og aktørene, nemlig å gjøre samfunnet best mulig for folk flest, blir glemt. Alt går på bekostning av penger og en hiv etter effektivitet. Vi som individer mister all form for påvirkningskraft og evnen til å styre over egne liv. Vi vanlige folk er blitt en kasteball i systemet og mangler helt muligheten til å si fra lenger. Kommunen stenger dørene og vanlige kanaler som medier er blitt ubrukelige, rett og slett fordi fylkeskommune og statsforvalter som skal ha kontroll med dette her ikke lenger følger med. Hva er vitsen med å bruke lokalavisa som er Østlendingen, når det kun er Hamar arbeiderblad og Gudbrandsdal dagningen som gjelder. Ikke en gang kommunen vår får med seg hva som skjer her lenger, siden de ikke har råd til å beholde avisabonnementet..

Alle svar må gjennom en manuell godkjenning før de blir synlige på www.regjeringen.no.